

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آدم عاجز می‌شود!

کانال اینستاگرامی منتسب به حاج میرزا اسماعیل دولابی با استناد به جلد ششم کتاب طوبی محبت صفحه ۱۶۳ بخشی از فرمانشان این‌ عارف والامقام را پیرامون «شکر نعمت‌های الهی» به اشتراک گذاشت:
آن‌شاه‌الله شب، نصف شب، سحر جانماز، هر کدام که نعمت‌ها و الطاف خدا به خودتان را بایدید، سرپود و خوش باشید. سرت را به سجده بگذار و هم‌ه‌اش بگو الهی شکر و الهی شکر و الهی شکر. نمی‌دانی هم که چه کنی. کسی که یک برگ گرفت و در نعمت‌های خدا را که بر سرش ریخته باز کرد، دیگر غرق می‌شود و نمی‌داند چه کار کند. می‌بیند عبادت که علاج نمی‌کند، نماز هم که علاج نمی‌کند، چون آن عبادت هم شکر دارد. یک عبادت بکنی با یک نماز برای شکر نعمت‌های قبلی بخوانی، خودش باز یک نعمت است و این هم یک شکر لازم دارد. هر جا بروم بدهکاری‌ام را بدهم، آن بدهکاری دادن هم یک نعمت است و شکر لازم دارد. کار خیلی پیچیده می‌شود، اما چه می‌شود کرد؟ آدم عاجز می‌شود و این خوب است.

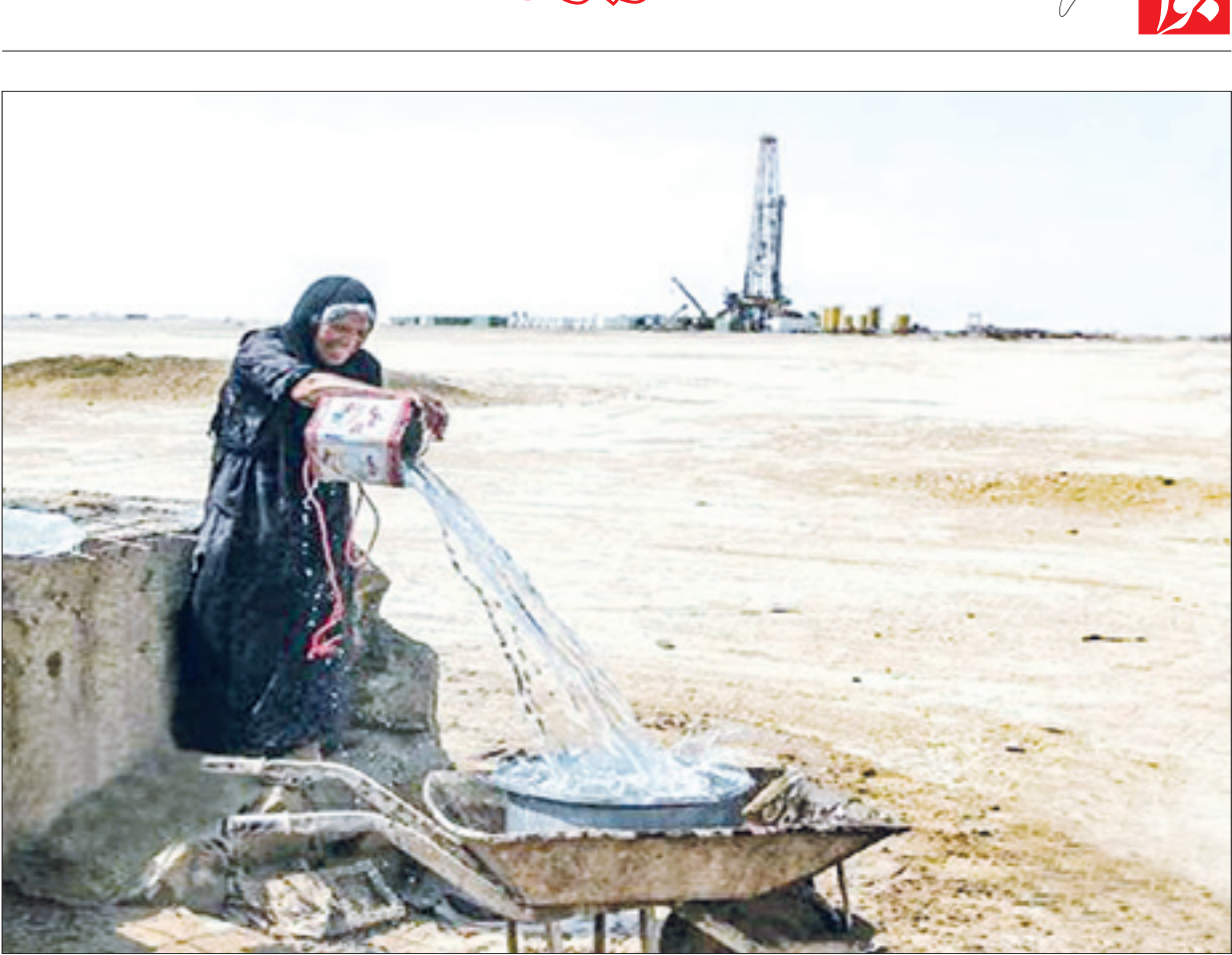
وزن‌و‌ثلا پیش از چاوز یک گاو شیرده برای امریکا بود
سید یاسر جبرائیلی، فعال سیاسی و رسانه‌ای، به بهانه رسیدن کشتی‌های ایرانی به آب‌های وزن‌و‌ثلا دربار و وضعیت امروز این کشور نوشت:

امروز که بسته کمک‌های سوختی ایران به وزن‌و‌ثلا می‌رسد، شاید مرور جامعه‌ای که باعث شده وزن‌و‌ثلا به عنوان بزرگ‌ترین دارنده ذخایر نفتی جهان، نتواند مستقل‌ن‌باز خود را تأمین کند، خالی از لطف نباشد. لبرال‌های ایرانی سعی دارند وضع امروز وزن‌و‌ثلا را نتیجه حکومت هوگو چاوز و نیکلاس مادورو بخوانند، اما واقعیت این است که رنج امروز مردم وزن‌و‌ثلا، نتیجه رابطه بسیار خوب حکام وابسته این کشور با امریکا در دوره پیش از چاوز است. پیش از چاوز، وزن‌و‌ثلا با وجود درآمد‌های سرشار نفتی، یک کشور کمتر توسعه‌یافته باقی‌مانده بود. نویس گیوستی لویز که یک مهندس نفت و تحصیلکرده دانشگاه‌های امریکا بود، در دهه ۱۹۹۰ میلادی با این توجیه که می‌خواهد با افزایش تولید، قیمت‌ها را پایین‌بیاورد، تولیدکنندگان کوچک در ایالات‌متحده را زیر فشار گذاشته، از بازار نفت خارج کند و سهم بزرگ‌تری از بازار نفت را نصیب خوش‌ساز، با اعطای امتیازهای ویژه به شرکت‌های نفتی خارجی از جمله معافیت‌های مالیاتی، تولید نفت وزن‌و‌ثلا را ۳۳ درصد افزایش از ۲/۵ میلیون بشکه به ۲/۳میلیون بشکه در روز رساند. صادرات نفت وزن‌و‌ثلا به امریکا از حدود یک‌میلیون بشکه در سال ۱۹۹۱ به ۱/۸ میلیون بشکه در روز، در سال ۱۹۹۷ رسید و در واقع ۱۷ درصد کل واردات نفت ایالات‌متحده را تشکیل می‌داد. شورای امنیت ملی دولت بیل کلینتون این پیروزی جدید را در تأمین امنیت انرژی جشن گرفته و اعلام کرد: «ما یک گام اساسی در کاهش وابستگی به خاورمیانه برداشته و به انجام رسانده‌ایم و اکنون وزن‌و‌ثلا عرضه‌کننده خارجی شماره یک نفت ما شده است.» این افزایش تولید که با افزایش نسبی در آمد نفت همراه بود، اما تأثیر چندانی بر زندگی مردم وزن‌و‌ثلا یا توسعه صنعت نفت آن نگذاشت. این کشور شتنه سرمایه‌گذاری، حجم عظیمی از درآمد‌های نفتی خود را در بازارهای مالی امریکا انباشت می‌کرد و بر ثروت و قدرت بانکداران و دلالان نفتی می‌افزود. رویر تو لمپا توصیف جالبی از اقتصاد وزن‌و‌ثلا ارائه می‌کند: «وزن‌و‌ثلا برای دهه‌ها کشور کمتر توسعه‌یافته‌ای بود که سرمایه‌صادر می‌کرد.» (به فصل سوم کتاب دولت و بازار مراجعه کنید) به عبارت دیگر، وزن‌و‌ثلا پیش از چاوز یک گاو شیرده برای امریکا بود. واشنگتن هم نفتش را می‌راند، هم درآمدهای نفتی‌اش را در بازار خود حفظ می‌کرد، هم اینکه اجازه پیشرفت را به آن نمی‌داد، چون منافعی در وابستگی وزن‌و‌ثلا بود؛ چنانکه سعودی چنین است و چنانکه ایران پیش از انقلاب اسلامی چنین بود. ایران اگر امروز صنعت نفت وزن‌و‌ثلا را جان می‌بخشد و طلا دریافت می‌کند، به برکت انقلابی است که اگر نبود، ایرانی اینجا نبود.

گایربران

روزنامه جوان | شماره ۵۹۳۷ | چهارشنبه ۷ خرداد ۱۳۹۹ | ۴ شوال ۱۴۴۱ |

فعالان سیاسی و رسانه‌ای #صدای_غیزانیه در شبکه‌های اجتماعی شدند

غیزانیه یعنی خیانت مدیر ایرانی باافکار غربی

شنبه، سوم خرداد ۹۹ برای صحبت با مسئولان به بخش‌داری مراجعه کرد دند، با عدم حضور بخشدار و اهانت برخی کارمندان بخش‌داری، مردم ناامید و ناراحت تصمیم گرفتن جاده ترانزیتی اهواز- امیدیه را ببندند و با متوقف کردن عبور و مرور خودروها در این مسیر صدای خود را به گوش مسئولان برسانند. فعالان سیاسی، اجتماعی و رسانه‌ای نیز با اطلاع از مشکل مردم هم‌زمان در شبکه‌های اجتماعی #صدای_غیزانیه شدند و خواستار رسیدگی هر چه سریع‌تر به مشکلات مردم این منطقه شدند. سرانجام این مطالبه‌گری وعده حل دو تا سه هفته‌ای مشکل بود که حالا همه منتظر تحقق آن هستند. در ادامه بخشی از واکنش‌ها را می‌خوانید:

میلاد گودرزی:
درد اصلی ماجراهایی شبیه غیزانیه این است که تا کار به سررسودا و جاده بستن و خورنریزی نکشد، اصلاحی‌به این فکر هم نمی‌کند که «یک جمعیت ۳۰هزارنفری آب ندارد، یعنی چی؟!» از سال ۹۵ وعده طرح آبرسانی داده شده است. اخیرا شریعتی استاندار گفته افزایش قیمت‌ها و «مسائل ارزی» مانع پیشرفت کار شده‌است!

اگر این مردم مسلمان نبودند که هستند!اگر شیعه نبودند که هستند!اگر مقلد رهبری نبودند که هستند! بلکه فقط زیر بیرق جمهوری اسلامی‌مانش می‌کشیدند!فقط بر دولت ما که بر تک‌تک بسیجیان روح‌الله تکلیف بود که مشکل اینان را حل کنند.

محسن رضایی:
بیش از ۵۰۰ هزار بشکه تولید نفت روزانه منطقه شهیدپرور غیزانیه است، ولی اهالی آن منطقه آب شرب ندارند. این صحنه‌ها از قبیل: مسجد سلیمان و برخی مناطق پیرامون عسلوو و... دست‌نخست افکار امریکایی در اداره اقتصاد کشور است.

کیوان ساعدی:
آقای جمهوری اسلامی! خوب گوش بیدبیری در مواجهه با اعتراض بحق مردم

این صدای غیزانیه است. اهالی‌اش مسلمانند، شیعه‌اند، مقلد رهبرند. شهید داده‌اند، اما مظلومند. محرومند. تشنه‌اند. احساس تنهایی دارند. احساس بی‌توجهی دارند. احساس بی‌خیالی دارند. این صدارا دریاب قبل از اینکه دیرتر شود!

پری فرخی:
وزارت نفع دولت روحانی مسئولیت اجتماعی در برابر مشکلات بی‌آبی غیزانیه ندار؟ نکند مثل روزهای سیل که گروه‌های جهادی و جوان‌های خوزستانی خانه‌های مردم را نکه داشتند، دولتی‌ها فقط بلدند بگویند مهاجرت کنید بروید

سیدنظام‌الدین موسوی:
بعد از تجمع اعتراضی مردم غیزانیه یک مقام مسئول استان خوزستان وعده داده که مشکل آب آشامیدنی این منطقه طی دو تا سه هفته آینده حل خواهد شد. جای سؤال است مشکلی که ظرف سه هفته برطرف می‌شود، چرا طی این همه سال حل نشده تا کار د به استخوان هموطنان نرسد؟ تاکارآمدی، بی‌برنامگی، کاهلی یا...؟

کیوان ساعدی:
بی‌تدبیری در مواجهه با اعتراض بحق مردم

جناب منصوری از طرف فولاد اسفهان ۱۲۰میلیون کمک کردند. در سفر به همت ابراهیم قهوه‌چی‌زاده و سیدمحمد فاطمی ویدئو کلیپی تهیه و پس از بازگشت تدوین و در شبکه‌های اجتماعی بارگذاری شد. با کمک مردم حدود ۳۰۰ تومان دیگر هم جمع شد و ایستگاه با تمام ظرفیت شروع به کار کرد، اما یک مشکل بزرگ پیش آمد. پسماند آب تصفیه‌شده به شدت شور و اشباع شده از املاح بود و برای محیط‌زیست

اعتراض تویتتری نمایندگان مجلس یازدهم به تبصره ۱ ماده ۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس

تبعیضی ناروا و روندی ناعادلانه!

بنا به اعلام نمایندگان مجلس یازدهم برخی از نمایندگان ادوار مجلس برای ایجاد انحصار در کمیسیون‌ها و مراده‌در تارنکی در تعیین ریاست یا تصویب تبصره‌ای به سادۀ ۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس برای خود امتیازی ویژه در تعیین اعضا و رئیس قائل شده‌اند. نمایندگان مجلس یازدهم ضمن اعتراض تویتتری به این قانون، امتیاز در نظر گرفته شده را تبعیضی ناروا دانستند و خواهان تغییر آن را در جلسات اولیه مجلس یازدهم شدند. در ادامه برخی از این واکنش‌ها را مرور می‌کنیم:

مجتبی رضاخواه (تهران):
یکی از شاهکارهای مجلس دهم که برای انحراف مجلس یازدهم کافی است، تبصره یک ماده ۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس است که سابقه بدون تخصص در یک کمیسیون را از تخصص منتخبان جدید مهم‌تر می‌داند! به عبارت ساده، نمایندگان سابق مجلس به‌طور قانونی نورچشمی هستند! مجلس یازدهم باید اصلاح را از خودش شروع کند.

احسان ارکانی (نیشابور):
اواخر مجلس دهم دستورالعملی برای تعیین کمیسیون نمایندگان مجلس ابلاغ شده که به سابقه نمایندگی علاوه بر امتیاز مقامات، امتیازات بسیار بالایی جهت انحصار در انتخاب کمیسیون‌های دلخواه می‌دهد و نمایندگان جدید از انتخاب کمیسیون منطقی یا تخصص خویش باز می‌مانند! اولین اقدام حذف این انحصار خواهد بود.

محسن زنگنه (تهران):
مجلس دهم براساس تبصره یک ماده ۳۶ آیین‌نامه اجرایی، مانع بزرگی برای تحول در مجلس ایجاد کرده است؛ براساس این آیین‌نامه برای ورود به کمیسیون اقتصادی، یک‌نماینده ادوار مجلس با فوق‌لیسانس تاریخ از نماینده‌های جدید ابورود که دکتر اقتصاد دارد صلاحیت بیشتری برای عضویت در کمیسیون اقتصادی دارد.

مهدي عسکری (کرج):
دستورالعمل اجرایی تبصره یک ماده ۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس خلاف عدالت است و با ایجاد انحصار برای نمایندگان سابق، کمیسیون‌های تخصصی را از ظرفیت بسیاری از نمایندگان جدید محروم می‌کند، لذا اصلاح آن یک ضرورت برای کارآمدی و تحول‌گرایی در مجلس است.

سیداحسان خاندوزی (تهران):
این امتیازهای ویژه، معلول تصمیم‌گیری در تاریخ‌خانه‌هاست. در شروع مجلس باید برای نصب نورافکن و اتاق شیشه‌ای تلاش کنیم (در آیین‌نامه داخلی مجلس) قبل از آنکه «هراوده در تاریکی» زیر زبان ما مزه کند.

محمد رشیدی (کرمانشاه):
قرار بود مجلس انقلابی انحصار را در کشور حذف کند، ولی متأسفانه بعضی از نمایندگان ادوار انحصار در کمیسیون‌ها را از طریق امتیازسازی غیر عادلانه دنبال می‌کنند. دوستانه عرض می‌کنیم؛ این ره که می‌روید به ترکستان است.

سیدنظام‌الدین موسوی (تهران):
مجلس دهم آیین‌نامه را به‌گونه‌ای تغییر داده که برای عضویت در کمیسیون‌ها، بیشترین امتیاز به نمایندگان ادوار گذشته تعلق می‌گیرد و حدود ۱۷۰ نماینده جدید برای ورود به کمیسیون‌های مرتبط با تخصص خود به حاشیه می‌روند. این تبعیض ناروا و روند ناعادلانه در اولین فرصت باید اصلاح شود.

احمد نادری (تهران):
صوبه مجلس دهم در مورد دستورالعمل اجرایی تبصره یک ماده ۳۶ آیین‌نامه داخلی مجلس که در آن نماینده‌های فعلی ادوار برای انتخاب کمیسیون‌ها حق و تو دارند، خلاف عدالت است و بیگانه با روح تاریخ از نماینده‌های مجلس انقلابی راه سایر مجالس را برود. این صوبه ناعادلانه باید موردبازبینی قرار گیرد.

الان شکلات می‌خوری یا بعداً!

چیزی است؟ آیا چیزی مشابه تقوای جمعی و خودکنترلی جمعی داریم؟ جامعه‌شناسان کاتال تلگرامی «شکبه توسعه» می‌آمروم لزوم گذشت اجتماعی کوتاصمدت برای توسعه کشور و الزامات آن نوشت: در آزمایش معروفی کودکان را به‌تنهایی در اتاقی می‌گذارند و جلوی آنها یک شکلات گذاشته می‌شود و به آنها می‌گویند که اگر از خوردن شکلات خودداری کنند به آنها دو شکلات داده خواهد شد. بعدها دیده شد که آن کودکانی که حریف خود شدند و به شکلات دست‌نزدند، موفقیت تحصیلی و شغلی بیشتر و بهتری پیدا کردند. می‌توان همین امر را به توسعه‌نیز بسط داد. در روز عیدفطر مؤمنان به هم تبریک می‌گویند، تبریک‌تاب اینکه موفق شدند بنا به دستور پروردگار یک‌ماه از خوردن و آشامیدن طی روز خودداری کنند و وقتی به گذشته می‌نگرند، نسبت به این موفقیت متبجح هستند و به آن افتخار می‌کنند. وقتی با مردم کشورهای توسعه‌یافته خصوصاً آمریکا که آخر‌تر از بقیه به توسعه رسیدند، صحبت می‌کنی، می‌بینی که نسبت به وضعیت خود مینتهجند و با یک غروری از رسیدن به توسعه‌سختن می‌گویند. غرور بابت اینکه توانسته‌اند سختی گذار از توسعه‌نیافتگی را تحمل کنند. واقعیت آن است که رشد و توسعه فردی نیز منوط به همین صبر کردن است. در دوران کودکی، کسانی که توانستند بر وسوسه بازی کردن یا تلویزیون دیدن غلبه کنند و به سراغ کار سخت درس خواندن بروند، شاگردان ممتاز شدند و توانستند متخصص شوند و زندگی بهتری برای خود فراهم کنند. توسعه مرهون آن است که یک جامعه نسبت به شریزینی زودگذر پوپولیسم خودداری می‌کند و می‌تواند انتخاب‌های بهتر و بلندمدت‌تر انجام دهد. اگر تعالی فرد در گروی تقوای دینی و تعالی شغلی در برابر خودکنترلی بر وسوسه‌سازی و تلویزیون دیدن است، تعالی جمعی در گروی چه

مبتخج خواهیم بود.ان شاه‌الله چنین شود.